

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

19 päivänä kesäkuuta 2014*

Muutoksenhaku — Välityslauseke — Paikallista kehittämishanketta koskeva tukisopimus — Suoritettujen ennakkomaksujen osan takaisin maksaminen — Velasta vastattavaksi ottaminen — Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta — Vanhentuminen — Komission vastuu

Asiassa C-531/12 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 19.11.2012,

Commune de Millau

ja

Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA), kotipaikka Millau (Ranska),

edustajinaan avocat L. Hincker ja avocat F. Bleykasten,

valittajina,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinään S. Lejeune ja D. Calciu, avustajanaan avocat E. Bouttier, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Tizzano sekä tuomarit E. Levits, M. Berger, S. Rodin ja F. Biltgen (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 27.2.2014 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

- 1 Millaun kunta ja Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) vaativat valituksellaan kumottavaksi unionin yleisen tuomioistuimen tuomion komissio v. SEMEA ja commune de Millau (asiat T-168/10 ja T-572/10, EU:T:2012:435, jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin velvoitti SEMEAn ja Millaun kunnan maksamaan yhteisvastuullisesti Euroopan komissiolle 41 012 euron suuruisen pääoman, jonka komissio oli maksanut myöntämänsä takauksen nojalla SEMEAlle annetun rahoituksen yhteydessä, viivästyskorkoineen sekä näille pääomitetuille koroille maksettavine korkoineen vahvistettuina eräpäivinä.

Asian tausta

- 2 Asian tausta on esitetty valituksenalaisen tuomion 1–31 kohdassa seuraavasti:
 - ”1 Euroopan talousyhteisö, jota edusti Euroopan yhteisöjen komissio, teki 6.7.1990 tukisopimuksen [SEMEAn] kanssa, jonka osakekannasta 50 prosenttia omisti commune de Millau (Millaun kunta) (Ranska).
 - 2 Tämä sopimus koski Millaun paikallisyriyten Eurooppa-keskuksen valmistelu- ja käynnistämistöiden toteuttamisen käsittävää paikallista kehittämishanketta (jäljempänä sopimus).
 - 3 Sopimuksen 2 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”Työt on saatettava loppuun 18 kuukauden kuluessa tämän sopimuksen allekirjoittamisesta.”
 - 4 Sopimuksen 4 artiklan nojalla SEMEA sitoutui toteuttamaan erilaisia palvelusuorituksia ja antamaan tästä selvityksen komissiolle esittämällä säännöllisiä kertomuksia, ja komissio puolestaan sitoutui avustamaan näiden töiden toteuttamista taloudellisesti määrällä, joka on korkeintaan 135 000 ecua ja enintään 50 prosenttia töiden perustelluista kustannuksista.
 - 5 Sopimuksen 6 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”Tähän sopimukseen sovelletaan Ranskan lakia.”
 - 6 Sopimuksen 10 artiklan sanamuoto oli seuraava:

”Mikäli varoja ei ole käytettävissä tai käytettävissä riittävästi tämän sopimuksen täyttämiseksi, komissio varaa itselleen oikeuden purkaa sopimuksen ilman oikeudenkäyntiä tai muuttaa sopimusta uuden oikeudellisen tilanteen mukaisesti.”
 - 7 Sopimuksen yleisten ehtojen 9 artiklan 1 kohdassa määrättiin seuraavaa:

”Jos sopimuspuoli ei täytä jotakin sopimukseen perustuvista velvoitteistaan, sopimukseen sovellettavassa laissa säädetyistä seurauksista riippumatta komissio voi purkaa tai irtisanoa sopimuksen täysin oikeusvaikutuksin ilman, että minkäänlaiset oikeudelliset muodollisuudet olisivat tarpeen, kun velvoitetta ei ole täytetty kuukauden kuluessa sopimuspuolelle kirjatulla kirjeellä toimitetusta virallisesta huomautuksesta.”
 - 8 Sopimuksen yleisten ehtojen 10 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”Jollei asiassa päästä sovintoon, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on yksin toimivalta ratkaista kaikki sopimuspuolten väliset sopimusta koskevat riidat.”

- 9 SEMEA pyysi komissiolta 16.5.1991 päivätyllä kirjeellä, että toinen organisaatio, Centre européen d'entreprise et d'innovation (jäljempänä yhdistys CEI 12), voisi panna täytäntöön sopimuksen, mihin komissio suostui 2.7.1991 päivätyllä kirjeellä täsmentäen, että tämä suostumus ei vapauta SEMEAA velvoitteistaan. SEMEA vahvisti 22.10.1991 päivätyllä kirjeellä takaavansa sopimuksessa mainittujen suoritusten asianmukaisen täytäntöönpanon.
- 10 Komission yksiköt suorittivat kesä- ja heinäkuussa 1992 työn etenemistä koskevan tarkastuksen, jossa havaittiin, että tukikelpoisten kulujen kokonaismäärä oli 187 977 ecua ja että komission osuudeksi oli siten vahvistettava 50 prosenttia tästä määrästä eli 93 988 ecua.
- 11 Koska SEMEA oli jo saanut sopimuksen nojalla 135 000 ecua, komissio vaati sitä palauttamaan 41 012 ecua (jäljempänä riidanalainen saatava) 27.4.1993 päivätyllä kirjeellä. SEMEA ei noudattanut tätä vaatimusta.
- 12 SEMEAN ylimääräinen yhtiökokous päätti 17.2.1997 SEMEAN asettamisesta 31.3.1997 alkaen vapaaehtoiseen selvitystilaan ja selvitysmiehen nimeämisestä.
- 13 Komissio vaati uudelleen 18.11.2005 päivätyllä, vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä SEMEAA maksamaan riidanalaisen saatavan.
- 14 Komissio osoitti 11.1.2006 SEMEALLE 41 012 euron suuruisen veloituseroilmoituksen.
- 15 SEMEAN selvitysmies ilmoitti 31.1.2006 antamassaan vastauksessa, että sen tilit eivät mahdollistaneet tällaisen summan maksamista, että se katsoi olevansa velvollinen jättämään konkurssihakemuksen ja että riidanalaisen saatavan oli katsottava vanhentuneen Ranskan oikeuden mukaan, koska sen nojalla ei voida periä summia, joiden maksamista ei ole vaadittu yli neljään vuoteen, ja koska komission viimeisin vaatimus oli esitetty 27.4.1993 eli yli 12 vuotta aikaisemmin.
- 16 Komissio vaati osaltaan virallisesti 16.2.2006 päivätyllä, vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä, että riidanalainen saatava otetaan huomioon selvitysmenettelyissä ja hyväksytään konkurssisaatavien luetteloon.
- 17 SEMEA ilmoitti 20.9.2006 päivätyllä kirjeellä komissiolle, että yhtiön ylimääräinen yhtiökokous oli päättänyt lykätä konkurssihakemuksen jättämistä, ja viittasi yhdistys CEI 12:n pöytäkirjaan, jonka mukaan komissio oli lopulta luopunut vaatimasta riidanalaisen saatavan maksua.
- 18 Komissio toimitti 29.11.2006 asianajajansa välityksellä SEMEALLE virallisen huomautuksen, jossa tätä vaadittiin maksamaan riidanalainen saatava. Tässä kirjeessä komissio täsmensi, ettei se ollut missään vaiheessa aikonut luopua tästä saatavasta.
- 19 Komission asianajaja toimitti 30.1.2007 uuden virallisen huomautuksen, jossa vaadittiin riidanalaisen saatavan maksamista, ja päätteli SEMEAN toimimatta jättämisen perusteella sen olevan maksukyvytön.
- 20 SEMEA ilmoitti 5.2.2007 päivätyllä kirjeellä, ettei se ollut maksukyvytön.
- 21 SEMEA lähetti 12.2.2007 päivätyllä kirjeellä jäljennöksen yhdistys CEI 12:n päätöksestä, jossa komission todettiin luopuneen vaatimasta riidanalaisen saatavan maksua.
- 22 Komissio osoitti 26.10.2007 ulosottomiehen välityksellä maksukehotuksen SEMEAN selvitysmiehen kotipaikkaan.

- 23 Komissio osoitti 10.12.2007 ulosottomiehen välityksellä maksukehotuksen yhtiön selvitystilaa koskevaan kotipaikkaan.
- 24 SEMEAN selvitysmies toisti maksukehotuksen toimittaneelle ulosottomiehelle 14.12.2007 osoittamassaan kirjeessä vaatimuksensa, joka koski tiedonsaantia komission päätöksestä luopua riidanalaisen saatavan maksusta. Kirjeessään hän väitti, että uudet osakkeenomistajat ja selvitysmies eivät olleet tietoisia SEMEAN sitoumuksista yhdistykseen CEI 12 nähden.
- 25 Komission asianajaja kiisti 7.1.2008 päivätyllä kirjeellä SEMEAN selvitysmiehen väitteet, vaati uudelleen riidanalaisen saatavan maksamista ja osoitti jäljennöksen tästä kirjeestä tasavallan syyttäjälle, jotta SEMEAN selvitysmiehen menettelyä voitaisiin arvioida erityisesti petoksen tunnusmerkistön täyttymisen kannalta.
- 26 Vastauksena tähän viimeksi mainittuun vaatimukseen SEMEAN selvitysmies esitti, että riidanalainen saatava saattoi olla vanhentunut. Tässä kirjeessä hän totesi sitoutuneensa vuoden 2007 alussa komission asianajajan kanssa käydyn keskustelun kuluessa siihen, että riidanalainen saatava maksetaan heti, kun sen perusteltavuutta koskeviin kysymyksiin on saatu vastaus.
- 27 Komission asianajaja toimitti 21.2.2008 päivätyllä kirjeellä viimeisen virallisen huomautuksen, jossa SEMEAA kehoitettiin maksamaan riidanalainen saatava.
- 28 SEMEAN ylimääräinen yhtiökokous merkitsi 21.11.2008 pöytäkirjaansa, että sen pääasiallinen osakkeenomistaja Millaun kunta oli päättänyt ottaa vastatakseen sen varoista ja veloista, ja päätti maksaa Millaun kunnalle 82 719,76 euroa, joka vastasi SEMEAN käytettävissä olevia varoja. Selvitysmiehen esittämässä tilityksessä, jossa viitattiin riidanalaiseen saatavaan, kaikki määräyksen mukaiset toimet katsottiin suoritetuiksi.
- 29 SEMEAN selvitysmies päätti selvitysmenettelyn 9.12.2008 ja ilmoitti SEMEAN poistettavaksi kaupparekisteristä.
- 30 Millaun kunnanvaltuusto totesi 18.12.2008 SEMEAN varallisuuden siirron. Sen vastattavissa mainittiin nimenomaisesti riita Euroopan komission kanssa.
- 31 Komission vaatimuksesta tribunal de commerce de Rodez nimesi 12.2.2010 tilapäisen edustajan edustamaan SEMEAA.”

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 3 Komissio nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.4.2010 jätetyllä kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin erityisesti, että SEMEA veloitetaan maksamaan takauksen nojalla maksettu 41 012 euron suuruinen summa pääomitetuine korkoineen, sekä 5 000 euroa korvausta aiheutuneeksi väitetystä vahingosta.
- 4 Koska Millaun kunta oli ottanut vastaan kaiken SEMEAN vastaavan ja vastattavan, komissio nosti kanteen myös tätä kuntaa vastaan unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.12.2010 jätetyllä kannekirjelmällä, ja esitti sisällöltään samanlaiset vaatimukset.
- 5 Koska nämä kaksi asiaa liittyivät toisiinsa, ne yhdistettiin.
- 6 Unionin yleinen tuomioistuin tutki valituksenalaisen tuomion ensimmäisessä osassa komission SEMEAA vastaan nostaman kanteen.

- 7 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi kanteen tutkittavaksi ottamisesta valituksenalaisen tuomion 47–49 kohdassa olevansa toimivaltainen ratkaisemaan komission vaatimuksen SEUT 272 artiklan ja SEUT 256 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, luettuna yhdessä yleisten sopimusehtojen 10 artiklan kanssa. Se hylkäsi SEMEAN esittämän oikeudenkäyntiväitteen siitä, että tämä yhtiö oli poistettu kaupparekisteristä ja näin ollen se ei ollut kannekirjelmän jättämispäivänä oikeustoimikelpoinen eikä asianosaiskelpoinen.
- 8 Kanteen perusteltavuudesta unionin yleinen tuomioistuin totesi aluksi valituksenalaisen tuomion 61–68 kohdassa, että kyseessä oleva sopimus oli luonteeltaan hallinnollinen.
- 9 Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin katsoi kyseisen tuomion 69–74 kohdassa, että SEMEAN oli perusteettoman edun palauttamista koskevan Ranskan oikeuden perusteella maksettava Euroopan unionille takaisin perusteettomasti saamansa 41 012 euron suuruinen summa.
- 10 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 75–88 kohdassa SEMEAN väitteet, jotka koskivat ensinnäkin sitä, että komissio olisi luopunut vaatimasta maksettavan summan takaisinmaksua, toiseksi sitä, että SEMEA olisi vapautettu velastaan, kun Millaun kunta otti vastatakseen siitä, kolmanneksi riidanalaisen saatavan vanhentumista ja neljänneksi tämän saatavan lakkaamista.
- 11 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin velvoitti SEMEAN maksamaan Ranskassa sovellettavan lakisääteisen korkokannan mukaisia viivästyskorjoja 27.4.1993 alkaen, ja näille pääomitetuille koroille korkoa 15.4.2010 alkaen sekä kunakin vuotuisena eräpäivänä kyseisestä päivästä lukien.
- 12 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi komission esittämän vahingonkorvausvaatimuksen.
- 13 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi SEMEAN vastakanteen todettuaan valituksenalaisen tuomion 108 ja 109 kohdassa, että komission menettelyn ja valittajien väittämän vahingon välillä ei ollut välitöntä syy-yhteyttä.
- 14 Valituksenalaisen tuomion toisessa osassa unionin yleinen tuomioistuin tutki komission Millaun kuntaa vastaa nostaman kanteen. Viimeksi mainittu vaati kanteen hylkäämistä sillä perusteella, että kanne oli nostettu tuomioistuimessa, jolta puuttui toimivalta asian käsittelemiseksi.
- 15 Siitä kysymyksestä, voiko unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta perustua SEMEAN tekemään välityslausekkeeseen, unionin yleinen tuomioistuin huomautti valituksenalaisen tuomion 114–119 kohdassa, että SEUT 272 artiklaa oli tulkittava suppeasti ja että unionin yleisen tuomioistuimen toimivaltaa käsitellä sopimusriitaa sopimukseen sisältyneen välityslausekkeen nojalla arvioitiin lähtökohtaisesti yksinomaan SEUT 272 artiklan ja itse välityslausekkeen määräysten perusteella.
- 16 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi komission väitteen siitä, että SEMEAN välityslauseke olisi siirtynyt Millaun kunnalle riidanalaisen saatavan osana, ja tutki tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 132–149 kohdassa, voitiinko Millaun kuntaan soveltaa välityslauseketta SEMEAN kanssa tehdyn kolmannen hyväksi olevan sopimusehdon nojalla.
- 17 Tästä unionin yleinen tuomioistuin totesi aluksi kyseisen tuomion 134 kohdassa, että välityslausekkeen olemassaoloa oli tarkasteltava jäsenvaltioiden oikeusjärjestysten mukaisten sopimusoikeuden yleisten periaatteiden nojalla. Niinpä se totesi, että ”vaikka yhden näistä periaatteista mukaan sopimus sitoo vain sen osapuolia, tämä periaate ei estä kahta osapuolta antamasta kolmannen hyväksi tekemällään sopimusehdolla kolmannelle jotakin oikeutta”.

- 18 Seuraavaksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 135 kohdassa, että sopimuksen yleisten ehtojen 10 artiklassa sovittu välityslauseke pystyi perustumaan SEMEAN ja Millaun kunnan väliseen sopimukseen. Yhtäältä SEUT 272 artiklassa nimittäin määrätään, että välityslausekkeen on oltava unionin tekemässä tai sen puolesta tehdyssä sopimuksessa. Millaun kunta ja komissio eivät kuitenkaan ole tehneet sopimusta eivätkä näin ollen välityslauseketta. Todetakseen, että komissio pystyi vetoamaan tähän välityslausekkeeseen Millaun kuntaa vastaan, unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että SEMEAN ja Millaun kunnan välistä kolmannen hyväksi tehtyä sopimusehtoa voitiin pitää unionin puolesta tehtynä ehtona. Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että sen toimivaltaa sopimusriidan ratkaisemiseksi ei voitu perustaa unionin tahdon vastaisesti, mikä ei kuitenkaan ollut asianlaita yksinomaan unionin hyväksi tehdyn välityslausekkeen osalta.
- 19 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin lisäsi valituksenalaisen tuomion 136 kohdassa, että välityslausekkeen prosessuaalinen luonne ei ollut esteenä sille, että tällaisesta lausekkeesta sovittiin kolmannen hyväksi.
- 20 Täsmennettyään kyseisen tuomion 138 kohdassa, että kolmannen hyväksi tehty sopimusehto saattoi perustua sitoumuksen saajan ja sitoumuksen antajan nimenomaiseen sopimukseen, jolla kolmannelle annetaan jokin oikeus, mutta että sen olemassaolo voitiin päätellä myös sopimuksen tarkoituksesta tai asian olosuhteista, unionin yleinen tuomioistuin totesi tuomion 139–141 kohdassa erityisesti Millaun kunnanvaltuuston pöytäkirjaan 18.12.2010 merkityt tosiseikat ja oikeudelliset seikat huomioon ottaen, että nyt valittajina olevat halusivat, että unionille syntyy saatava Millaun kunnalta, ja että Millaun kunta oli halukas sitoutumaan yleisten sopimusehtojen 10 artiklassa mainittuun välityslausekkeeseen.
- 21 Näin unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 142 kohdassa nyt valittajina olevien väitteen siitä, että SEMEAN velan siirtäminen Millaun kunnalle olisi vapauttanut SEMEAN velasta, kun tällainen velan siirto olisi ehdottomasti edellyttänyt unionin suostumusta, jota nyt käsiteltävässä asiassa ei saatu.
- 22 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin totesi kyseisen tuomion 148 kohdassa, että mikäli Ranskan oikeuden säännösten eli siviililain 2060 § ja siviiliprosessilain 48 § sekä SEUT 272 artiklan välillä olisi ristiriita, viimeksi mainitulla piti olla etusija kaikkiin sen kanssa ristiriidassa oleviin kansallisiin säännöksiin nähden.
- 23 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi kyseisen tuomion 149 kohdassa olevansa välityslausekkeen nojalla toimivaltainen ratkaisemaan komission Millaun kuntaa vastaan nostaman kanteen.
- 24 Kanteen perusteltavuudesta muistutettakoon, että unionin yleinen tuomioistuin totesi Millaun kuntaan nähden perustelluksi sekä 41 012 euron suuruisen summan takaisinmaksuvaatimuksen että korkoja koskevan maksuvaatimuksen; näille koroille itselleen oli maksettava korkoa 15.4.2010 eli ensimmäisestä vuotuisesta eräpäivästä alkaen.
- 25 Koska komissiolla oli oikeus vain yhteen maksuun, unionin yleinen tuomioistuin velvoitti SEMEAN ja Millaun kunnan suorittamaan maksun yhteisvastuullisesti.
- 26 Sitä vastoin unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi komission esittämän vahingonkorvausvaatimuksen ja Millaun kunnan vastakanteen.

Asian käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa ja asianosaisten vaatimukset

- 27 Valittajat vaativat valituksessaan, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion

- toteaa, että unionin yleiseltä tuomioistuimelta puuttuu toimivalta ratkaista Millaun kuntaa vastaan nostettu kanne, ja jättää SEMEAA vastaan nostetun kanteen tutkimatta
 - toissijaisesti hylkää komission vaatimuksen
 - velvoittaa komission maksamaan Millaun kunnalle ja SEMEAlle 41 012 euron suuruisen summan korkoineen ja
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 28 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

Valituksen muodollinen sääntöjenmukaisuus

- 29 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 32 kohdassa, nyt käsiteltävässä valituksessa on kyse siitä, onko se tehty pätevästi SEMEAN nimissä.
- 30 Unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta käy ilmi, että valituksen jättämispäivänä eli 19.11.2012 Millaun kuntaa edustavat asianajajat eivät olleet toimittaneet, toisin kuin unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 119 artiklan 2 kohdassa ja 168 artiklan 2 kohdassa määrätään, todistetta SEMEAN pätevän edustajan sääntöjenmukaisesti antamasta valtuutuksesta.
- 31 On nimittäin niin, että vaikka SEMEAN väliaikainen edustaja Blanc katsoi asianajaja F. Bleykastenille osoitetussa 12.11.2012 päivätyssä kirjeessä aiheelliseksi, että tämä yhtiö yhtyy Millaun kunnan tekemään valitukseen, hän on kuitenkin täsmentänyt, että hänen tehtävänsä SEMEAN väliaikaisena edustajana oli päättynyt 12.8.2012.
- 32 Unionin tuomioistuimen kirjaamo pyysi lokakuun 2013 aikana työjärjestyksen 119 artiklan 4 kohdan ja 168 artiklan 4 kohdan mukaisesti SEMEAN asianajajia esittämään valtakirjan, josta kävisi ilmi, että heillä on oikeus toimia SEMEAN lukuun. Asianajajat toimittivat 25.11.2013 päivätyllä kirjeellä unionin tuomioistuimen kirjaamoon toimivaltaisen kauppatuomioistuimen 5.11.2013 päivätyn määräyksen, jossa nimettiin unionin tuomioistuimessa vireillä olevaa valitusta varten Blanc tämän yhtiön väliaikaiseksi edustajaksi.
- 33 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 40–44 kohdassa, työjärjestyksen 119 artiklan 4 kohtaa ja 168 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että valtuutuksen puuttuminen valitusta jätettäessä voidaan korjata esittämällä myöhemmin mikä tahansa tällaisen valtuutuksen vahvistava asiakirja.
- 34 Niinpä on niin, että vaikka SEMEAN asianajajilla ei nyt käsiteltävää valitusta jätettäessä ollut tämän yhtiön antamaa valtuutusta, on Blanc tultuaan nimetyksi väliaikaiseksi edustajaksi voinut kuitenkin pätevästi vahvistaa aikomuksensa liittää SEMEA Millaun kunnan tekemään valitukseen (ks. vastaavasti tuomio Maurissen ja Union syndicale v. tilintarkastustuomioistuin, 193/87 ja 194/87, EU:C:1989:185, 33 kohta).
- 35 Edellä esitetystä seuraa, että valitus on tehty sääntöjenmukaisesti SEMEAN lukuun.

Asiakysymys

36 Valittajat esittävät valituksensa tueksi neljä perustetta.

Ensimmäinen valitusperuste

– Asianosaisten lausumat

- 37 Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan olevansa toimivaltainen käsittelemään Millaun kuntaa vastaan nostetun kanteen. Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että kolmannen hyväksi tehdyllä SEMEAn ja Millaun kunnan välisellä sopimusehdolla viimeksi mainittu on sitoutunut SEMEAn ja komission välisen sopimuksen yleisten sopimusehtojen 10 artiklassa olevaan välityslausekkeeseen.
- 38 Valittajat väittävät ensinnäkin, että sovellettavassa kansallisessa oikeudessa eli nyt käsiteltävässä tapauksessa siviililain 2060 §:ssä kielletään julkisoikeudellisia oikeushenkilöitä saattamasta riita-asiaa välimiesoikeuden käsiteltäväksi. Valittajat katsovat, että julkisoikeudellinen oikeushenkilö, joka ei voi tehdä välityslauseketta, ei voi näin ollen myöskään määrätä tällaisesta lausekkeesta kolmannen hyväksi etenäkään, koska SEUT 272 artiklassa ei määrätä tällaista määräystä koskevasta mahdollisuudesta.
- 39 Tähän valittajat lisäävät, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 136 kohdassa tekemä viittaus tuomioon Gerling Konzern Speziale Kreditversicherung ym. (201/82, EU:C:1983:217, 10–20 kohta) ei ole merkityksellinen nyt käsiteltävässä asiassa, koska kyseinen tuomio on annettu vakuutus sopimusta koskevassa erityistapauksessa. Lisäksi valittajat vetoavat tahdonautonomian periaatteeseen ja väittävät, että siltä osin kuin komissio ei ole koskaan nimenomaisesti antanut suostumustaan siihen, että sillä SEMEAlta oleva saatava siirretään niin, että se kohdistuu Millaun kunnan varallisuuteen, ei ole olemassa tämän saatavan siirtoa eikä välityslausekkeen siirtoa.
- 40 Toiseksi valittajat arvostelevat erityisesti valituksenalaisen tuomion 137–140 kohtaa, joissa unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että Millaun kunnan maksuvelvollisuus perustuu sopimukseen, jonka tämä on tehnyt SEMEAn kanssa, ja tästä sopimuksesta voidaan päätellä kolmannen eli unionin hyväksi tehty sopimusehto. Valittajat kuitenkin kiistävät, että tällainen sopimus olisi tehty komissiolle olevaksi väitetystä velasta, koska SEMEAn vastattavan kattamiseksi tarvittavien varojen täydentämistä koskeva Millaun kunnan päätös oli tämän kunnan yksipuolinen päätös.
- 41 Kolmanneksi valittajat katsovat, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 140 kohdassa tulkinnut virheellisesti 18.12.2010 pöytäkirjaan tehtyä merkintää, kun se on katsonut, että Millaun kunta on ollut ”asiasta täysin tietoisena”halukas ottamaan vastatakseen velasta, jota koskeva järjestelmä ja sisältö ovat vastanneet SEMEAn velkaa. Millaun kunnanvaltuuston päätös SEMEAn vastaavan ja vastattavan siirrosta ”sellaisena kuin se on kuvattu edellä” sisältää kuitenkin kantajien mukaan yksityiskohtaisen kuvauksen, jossa ei mitenkään viitata välityslausekkeen olemassaoloon.
- 42 Komissio väittää aluksi, että yleisten sopimusehtojen 10 artikla on katsottava Ranskan oikeuden mukaan oikeuspaikkalausekkeeksi eikä välityslausekkeeksi. Sen mukaan siviililain 2060 §:ssä säädetty kiello koskee kuitenkin vain välityslauseketta.
- 43 Tämän jälkeen komissio toteaa, että unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti katsonut, että edellytykset sopimusehdon tekemiselle kolmannen hyväksi täyttyvät nyt käsiteltävässä asiassa. Komissio lisää, että tuomion Gerling Konzern Speziale Kreditversicherung ym. (EU:C:1983:217) ulottuvuus ei rajoitu vakuutus sopimukseen.

44 Komissio katsoo lopuksi, että 18.12.2010 pöytäkirjaan tehtyä merkintää koskeva väite on jätettävä tutkimatta, sillä se koskee ainoastaan tosiseikkoja.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

45 Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisestä osasta on todettava, että valittajat arvostelevat sitä seikkaa, että SEUT 272 artiklassa tarkoitettu välityslauseke voi sisältyä kolmannen hyväksi tehtyyn sopimusehtoon. Valittajat muistuttavat ensimmäisessä oikeusasteessa esittämistään perusteluista, jotka koskevat Ranskan julkisoikeudellisille oikeushenkilöille suunnattua kieltoa tehdä välityslauseke, ja väittävät, että tätä kieltoa on sovellettava sitä suuremmalla syyllä myös tällaisen lausekkeen tekemiseen kolmannen hyväksi.

46 Edellä esitetystä seuraa, että valittajat tyytyvät kehittämään perusteluja, joihin on jo vedottu unionin yleisessä tuomioistuimessa, ottamatta kuitenkaan kantaa perusteluihin, jotka unionin yleinen tuomioistuin on esittänyt hylätessään nämä perustelut.

47 SEUT 256 artiklasta, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdasta seuraa kuitenkin, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (ks. mm. tuomio Bergaderm ja Goupil v. komissio, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 34 kohta; tuomio Interporc v. komissio, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 15 kohta ja tuomio Reynolds Tobacco ym. v. komissio, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 49 kohta).

48 Näiden määräysten mukaisia perusteluvaatimuksia ei siten täytä valitus, jossa vain kerrataan tai toistetaan sanasta sanaan unionin yleisessä tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut, sellaisetkin, joiden pohjana olevien tosiseikkojen osalta tämä tuomioistuin on nimenomaisesti omaksunut eri näkemyksen (ks. mm. tuomio Interporc v. komissio, EU:C:2003:125, 16 kohta). Tällaisella valituksella nimittäin pyritään tosiasiaissa ainoastaan siihen, että unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mikä ei kuulu unionin tuomioistuimen toimivaltaan (ks. mm. tuomio Reynolds Tobacco ym. v. komissio, EU:C:2006:541, 50 kohta).

49 Näin ollen tämä väite on jätettävä tutkimatta.

50 Valituksenalaisen tuomion 136 kohdassa tehdystä viittauksesta tuomioon Gerling Konzern Speziale Kreditversicherung ym. (EU:C:1983:217) on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on viitannut kyseiseen tuomioon korostaakseen sitä, että ”välityslausekkeen prosessuaalinen luonne ei ole esteenä sille, että tällaisesta lausekkeesta sovitaan kolmannen hyväksi”.

51 On kuitenkin riittävää todeta, että valituksenalaisen tuomion 136 kohta sisältää ylimääräisen perustelun, joka tukee päätelmää, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt saman tuomion 134 ja 135 kohdassa ja jonka mukaan oikeuspaikkalauseke voi olla kolmannen hyväksi tehty ehto.

52 Koska valittajien perusteluilla, jotka liittyvät tuomioon Gerling Konzern Speziale Kreditversicherung ym. (EU:C:1983:217), ei näin ollen voida kyseenalaistaa tätä unionin yleisen tuomioistuimen päätelmää, ne on hylättävä tehottomina.

53 Väite, joka koskee tahdonautonomian periaatetta ja sitä, että komission nimenomaisen suostumuksen puuttuessa ei riidanalaisen saatavan eikä siihen liittyvän välityslausekkeen siirtoa ole tapahtunut, on niin ikään hylättävä. Valittajat näet vain toistavat ensimmäisessä oikeusasteessa kehittämänsä perustelut yksilöimättä sitä, miltä osin ne arvostelevat unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 142 ja 143 kohdassa tekemää päättelyä, jonka mukaan komission nimenomainen suostumus ei ollut välttämätön siltä osin kuin välityslauseke oli tehty unionin hyväksi.

- 54 Ensimmäisen valitusperusteen toisesta osasta on riittävää todeta, että valittajat, jotka muistuttavat tietyistä tosiseikoista, arvostelevat lähinnä arviointia, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisen tuomion 137–140 kohdassa käsiteltävän asian olosuhteista sen määrittämiseksi, voidaanko kolmannen hyväksi tehty ehto päätellä kyseessä olevan sopimuksen tarkoituksesta.
- 55 SEUT 256 artiklan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan muutosta voidaan kuitenkin hakea vain oikeuskysymysten osalta ja muutoksenhaun perusteena on käytettävä toimivallan puuttumista unionin yleiseltä tuomioistuimelta, asian käsittelyssä unionin yleisessä tuomioistuimessa tapahtunutta oikeudenkäyntivirhettä, joka on valittajan edun vastainen, tai unionin yleisessä tuomioistuimessa tapahtunutta unionin oikeuden rikkomista (ks. vastaavasti tuomio komissio v. Brazzelli Lualdi ym., C-136/92 P, EU:C:1994:211, 47 kohta).
- 56 Näin ollen ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa sen määrittämän tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi sille toimitetusta aineistosta, ja arvioimaan vastaanotettuja todisteita. Tämän tosiseikaston määrittäminen ja näiden todisteiden arvioiminen ei näin ollen ole, lukuun ottamatta sitä tapausta, että ne on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, oikeuskysymys, joka sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (ks. vastaavasti mm. tuomio EIP v. Hautem, C-449/99 P, EU:C:2001:502, 44 kohta ja tuomio Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied v. komissio, C-105/04 P, EU:C:2006:592, 69 ja 70 kohta).
- 57 Unionin yleisen tuomioistuimen tekemä tosiseikkojen arviointi, jonka seurauksena Millaun kunnan on katsottu olevan maksuvelvollinen, ei näin ollen ole oikeuskysymys, joka kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin, lukuun ottamatta sitä tapausta, että ne on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, eivätkä valittajat ole vedonneet tällaiseen vääristyneellä tavalla huomioon ottamiseen.
- 58 Ensimmäisen valitusperusteen toinen osa on jätettävä näin ollen tutkimatta.
- 59 Ensimmäisen valitusperusteen kolmannessa osassa valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 141 kohdassa tulkinnut virheellisesti 18.12.2010 pöytäkirjaan tehtyä merkintää sen määrittämiseksi, missä laajuudessa Millaun kunta on ottanut vastattavakseen SEMEAN velasta komissiolle.
- 60 On kuitenkin todettava, että valittajat rajoittuvat arvostelemaan Millaun kunnan vastattavakseen ottaman SEMEAN vastattavan laajuutta koskevaa unionin yleisen tuomioistuimen tekemää arviota sellaisenaan. Näin ollen valittajien väite ei koske unionin yleisen tuomioistuimen toteamusten asiallista paikkansapitämättömyyttä eikä sille esitettyjen todisteiden huomioon ottamista vääristyneellä tavalla.
- 61 Tämän tuomion 55 ja 56 kohdassa mainitun oikeuskäytännön nojalla myös tämä ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa on jätettävä tutkimatta.
- 62 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäinen valitusperuste on osaksi hylättävä tehottomana ja osaksi jätettävä tutkimatta.

Toinen valitusperuste

– Asianosaisten lausumat

- 63 Valittajat väittävät toisessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että komission SEMEAA vastaan nostama kanne oli otettava tutkittavaksi. Unionin yleinen tuomioistuin on valittajien mukaan todennut virheellisesti, että yhtäältä SEMEAN sosiaalisia oikeuksia ja veloitteita ei ollut täytetty ja että toisaalta SEMEAA ei ollut

vapautettu veloistaan komissiolle sen johdosta, että sen varallisuus oli siirretty Millaun kunnalle, koska komissio ei ollut antanut suostumustaan siihen, että tämä julkisyhteisö ottaa vastattavakseen riidanalaisesta saatavasta.

- 64 Valittajien mukaan on niin, että koska Millaun kunta on tullut täysimääräisesti SEMEAN tilalle, viimeksi mainitulla on ollut oikeus lopettaa selvitystoimet. SEMEA on pätevästi vapautettu velvoitteistaan komissiota kohtaan, ja komission suostumus ei ole ollut välttämätön, koska maksukykyisen oikeushenkilön sijaantulo on ollut komission kannalta hyödyllinen.
- 65 Komissio väittää, että valitusperuste on jätettävä tutkimatta, koska se on epäselvä. Toissijaisesti komissio vaatii, että valitusperuste hylätään selvästi perusteettomana.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 66 On todettava, että valittajat väittävät toisessa valitusperusteessaan, että Millaun kunta on tullut SEMEAN tilalle. Näin ollen valittajat tosiasiallisesti hyväksyvät unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 138–140 kohdassa esittämät perustelut, joiden mukaan käsiteltävän asian olosuhteista käy ilmi, että kolmannen hyväksi tehdyllä ehdolla SEMEAN tosiasialliset tai mahdolliset velkojat, joihin lukeutuu muun muassa komissio, ovat saaneet velallisen tilalle uuden velallisen eli Millaun kunnan.
- 67 On kuitenkin huomattava, että valittajien väitteet valituksenalaisesta tuomiosta rajoittuvat tosiseikkoja koskevaan unionin yleisen tuomioistuimen arviointiin, eikä niissä esitetä yksityiskohtaisesti oikeudellisia virheitä, jotka unionin yleisen tuomioistuimen väitetään tältä osin tehneen, eikä tämän toisen valitusperusteen tueksi esitettyjä oikeudellisia perusteita. Tämän tuomion 47 ja 48 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti tämä toinen valitusperuste on näin ollen jätettävä tutkimatta.
- 68 Lisäksi on todettava, että tässä toisessa valitusperusteessa toistetaan olennaisilta osin perustelut, jotka valittajat ovat esittäneet ensimmäisen valitusperusteen, jossa kuitenkin on kiistetty se, että SEMEAN ja Millaun kunnan välillä olisi tehty minkäänlaista sopimusta väitetystä komissiolle maksettavasta velasta, yhteydessä.
- 69 Koska valittajien omat oikeudelliset perustelut ovat näin ollen keskenään ristiriitaisia, tälle toiselle valitusperusteelle ei voida tehdä muuta kuin jättää se tutkimatta (ks. vastaavasti määräys Nijs v. tilintarkastustuomioistuin, C-495/06 P, EU:C:2007:644, 52–56 kohta).

Kolmas valitusperuste

– Asianosaisten lausumat

- 70 Valittajat väittävät kolmannessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että oli sovellettava yleistä 30 vuoden vanhentumisaikaa ja että riidanalainen saatava ei näin ollen ollut vanhentunut.
- 71 Valittajat huomauttavat yhtäältä, että koska SEMEAN omaisuus on siirtynyt Millaun kunnalle, tämä voi perustellusti vedota komissiota vastaan samoihin oikeudellisiin perusteisiin kuin mihin SEMEA olisi voinut vedota, mukaan luettuna kauppalain (code de commerce), sellaisena kuin se oli voimassa oikeusriidan aikana (jäljempänä kauppalaki), mukainen velvoitteiden kymmenen vuoden vanhentumisaika. Toisaalta valittajat katsovat, että koska SEMEA on sekaomistuksessa oleva kaupallinen yritys, riidanalainen saatava on syntynyt kauppasuhteessa SEMEAN, joka on toiminut elinkeinonharjoittajana, ja komission, joka ei ole elinkeinonharjoittaja, välillä.

- 72 Ensinnäkin valittajat väittävät, että velvoitteiden vanhentuminen ei riipu sopimuksen hallinnollisesta luonteesta. Hallinto-oikeudellisten erityissääntöjen puuttuessa on valittajien mukaan nimittäin sovellettava yleisiä vanhentumissäännöksiä. Koska kauppalaisa säädetty kymmenen vuoden vanhentumisaika on erityissäännös, joka menee siviilioikeuden sääntöjen edelle, sitä on sovellettava nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevaan kauppasuhteeseen.
- 73 Conseil d'État'n 31.7.1992 antamasta tuomiosta (nro 69661) valittajat toteavat, että hallintotuomioistuin ei ole jättänyt soveltamatta kauppalaisa säädettyä kymmenen vuoden vanhentumisaikaa sillä perusteella, että sitä ei sovelleta julkisoikeudellisen henkilön ja elinkeinonharjoittajan välillä, vaan siksi, että riidanalaiset velvoitteet eivät olleet syntyneet kyseisten henkilöiden välisessä kaupankäynnissä. Näin ollen kyseessä olevan sopimuksen luonne ei valittajien mukaan ole esteenä kauppalaisa säädetyn kymmenen vuoden vanhentumisaajan soveltamiselle.
- 74 Toiseksi valittajat arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on arvioinut virheellisesti sopimusehtoja ja käsiteltävän asian olosuhteita katsoessaan, että riidanalaisen saatavan ei voitu katsoa syntyneen SEMEAN ja komission välisessä kauppasuhteessa.
- 75 Tästä valittajat korostavat, että Conseil d'État'n 31.7.1992 antama tuomio on annettu aivan erilaisessa asiayhteydessä, joka koski yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa käyttöön otettuja maatalouden vientitukia, ja että tuomiota ei voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa. Komissio on nimittäin sopimusehtojen kannalta suoraan osallinen kyseisessä hankkeessa ja sillä on päätäntävalta töihin niin, että SEMEAN ja komission välillä on katsottava olevan kauppasuhte.
- 76 Komissio väittää, että kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa on jätettävä tutkimatta tai ainakin hylättävä perusteettomana, koska se perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan. Komission mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ole mitenkään perustanut riidanalaisen saatavan vanhentumista koskevaa päättelyään kyseessä olevan sopimuksen hallinnolliseen luonteeseen.
- 77 Komissio väittää tämän valitusperusteen toisesta osasta, että unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti viitannut Conseil d'État'n 31.7.1992 antamaan tuomioon selittääkseen periaatetta, jonka mukaan julkisen palvelun toteuttamiseen – ilman hyötyä tai vastiketta – liittyvän julkisen rahoitustuen maksamisesta tehtyä sopimusta ei voida pitää kaupallisena toimena eikä siihen näin ollen voida soveltaa kauppalain 110-4 §:n mukaista kymmenen vuoden vanhentumisaikaa.
- Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta
- 78 Ensinnäkin valittajien väitteestä, jonka mukaan sopimuksen hallinnollisella luonteella ei ole merkitystä riidanalaiseen saatavaan sovellettavan vanhentumisaajan määrittämisessä, on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on arvioinut valituksenalaisen tuomion 61–68 kohdassa kyseiseen sopimukseen sovellettavaa oikeudellista järjestelmää ja katsonut, että sopimus on luonteeltaan hallinnollinen.
- 79 Unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan valituksenalaisen tuomion 82–88 kohdassa riidanalaiseen saatavaan sovellettavaa vanhentumisaikaa tutkiessaan ole viitannut mitenkään kyseisen sopimuksen hallinnolliseen luonteeseen.
- 80 Koska tämän sopimuksen hallinnollisella luonteella ei ole ollut merkitystä määritettäessä riidanalaiseen saatavaan sovellettavaa vanhentumisaikaa, sitä koskeva väite on hylättävä tehottomana.
- 81 Toiseksi siitä väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti kyseisen sopimuksen ehtoja ja käsiteltävän asian olosuhteita, on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on huomauttanut valituksenalaisen tuomion 83 kohdassa, että kyseessä olevan sopimuksen tarkoituksena oli se, että komissio maksaa tukea unionin aluepolitiikan perusteella tehdyn sopimuksen toteuttamiseksi.

- 82 Unionin yleinen tuomioistuin on päätellyt tästä Conseil d'État'n 31.7.1992 antamaan tuomioon tukeutuen, että "siitä seuraavien velvoitteiden, joihin riidanalainen saatava kuuluu, ei siten voida katsoa syntyneen komission ja SEMEAN välillä liiketoimen yhteydessä".
- 83 Edellä esitetystä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole jättänyt soveltamatta kauppalaissa säädettyä vanhentumisaikaa sillä perusteella, että sopimus satoi julkisoikeudellisen henkilön elinkeinonharjoittajaan – toisin kuin valittajat väittävät – vaan sillä perusteella, että kyseessä olevan sopimuksen tarkoituksena oli se, että komissio maksaa tukea unionin aluepolitiikan perusteella tehdyn sopimuksen toteuttamiseksi.
- 84 Lisäksi valittajien väite siitä, että nyt käsiteltävän asian ja Conseil d'État'n 31.7.1992 antaman tuomion asiayhteydet ovat aivan erilaiset, ei voi menestyä. Riidanalainen korvausvaatimus nimittäin koski summia, jotka komissio oli maksanut aluepolitiikan yhteydessä ja joiden ei voitu katsoa johtuvan valittajien ja komission välisen liiketoimen yhteydessä syntyneistä velvoitteista.
- 85 Edellä todetusta seuraa, että kolmas valitusperuste on hylättävä osaksi tehottomana ja osaksi perusteettomana.

Neljäs valitusperuste

– Asianosaisten lausumat

- 86 Neljännessä valitusperusteessaan valittajat arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on hylännyt niiden vastakanteen ja katsonut, että komission menettelyn ja valittajien aiheutuneeksi väittämän vahingon välillä ei ole välitöntä syy-yhteyttä.
- 87 Valittajat huomauttavat, että ajalla 27.4.1993–18.11.2005 komissio ei tehnyt mitään periäkseen takaisin määriä, joihin se katsoi olevansa oikeutettu. Jos komissio olisi ilmoittanut asiasta aikaisemmin SEMEAlle, tämä olisi voinut tehdä tarkistuksia ja tarvittaessa suostua korvausvaatimukseen.
- 88 Valittajat väittävät, että komission 12 vuotta jatkunut toimimatta jättäminen on johtanut siihen, että SEMEA on katsonut komission luopuneen maksettujen määrien takaisinperimisestä.
- 89 Valittajien mukaan tällaisella komission toimimatta jättämisellä on rikottu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan mukaista komissiolle kuuluvaa hyvän hallinnon velvoitetta, mistä unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt määrätä seuraamus.
- 90 Komissio väittää, että neljäs valitusperuste on jätettävä tutkimatta, koska sen tarkoituksena on kyseenalaistaa unionin yleisen tuomioistuimen tekemä tosiseikkojen arviointi.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 91 Valittajien väitteestä, jossa komission väitetään luopuneen maksettujen määrien takaisinperimisestä, on huomautettava, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 77 kohdassa, että asiakirja-aineiston perusteella ei voida katsoa tapahtuneen tällaista luopumista.
- 92 Näin ollen valittajat arvostelevat tässä väitteessään itse asiassa unionin yleisen tuomioistuimen tekemää arviointia asiakirja-aineistosta. Niinpä väite on tämän tuomion 55 ja 56 kohdassa mainitun oikeuskäytännön nojalla jätettävä tutkimatta.

- 93 Siltä osin kuin valittajat väittävät komission rikkoneen hyvän hallinnon velvoitettaan, ei ole kiistetty sitä, että vaikka komissio on vaatinut 27.4.1993 päivätyllä kirjeellä riidanalaisen saatavan maksamista, mitä SEMEA ei ole tehnyt, tämä toimielin on lähestynyt SEMEAA uudestaan vasta 18.11.2005 päivätyllä kirjatulla kirjeellä, ja veloitusero ilmoitus on annettu vasta 11.1.2006 päivätyllä kirjeellä.
- 94 Tällä seikalla ei kuitenkaan voida kyseenalaistaa valituksenalaisen tuomion 108 ja 109 kohdassa tehtyjä arvioita, joiden mukaan komission toiminnan ja valittajien mukaan aiheutuneen vahingon välillä ei ollut välitöntä syy-yhteyttä 41 012 euron määrän osalta.
- 95 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti katsonut, että 41 012 euron suuruisen saatavan maksamista koskeva vaatimus koski perusteettomasti maksetun summan takaisinperintää ja että tämä saatava ei ollut vanhentunut ja näin ollen SEMEA oli joka tapauksessa velvollinen maksamaan sen. On nimittäin niin, että molemmat kanteet koskevat erilaisia oikeusperusteita ja näin ollen riidanalainen saatava on pitänyt maksaa siinäkin tapauksessa, että komissiolle syntyisi sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu jätettyään noudattamatta hyvän hallinnon velvoitettaan.
- 96 Sitä vastoin viivästyskoroista on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntyminen ja aiheutuneen vahingon korvaamista koskevan oikeuden toteuttaminen SEUT 340 artiklan perusteella edellyttävät, että kaikki toimielinten moititun toiminnan lainvastaisuutta, vahingon tosiasiallista syntymistä ja mainitun toiminnan ja väitetyn vahingon välisen syy-yhteyden olemassaoloa koskevat edellytykset täyttyvät (ks. mm. tuomio *Oleifici Mediterranei v. ETY*, 26/81, EU:C:1982:318, 16 kohta; tuomio *Birra Wührer ym. v. neuvosto ja komissio*, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80, 5/81, 51/81 ja 282/82, EU:C:1984:341, 9 kohta ja tuomio *Inalca ja Cremonini v. komissio*, C-460/09 P, EU:C:2013:111, 46 kohta).
- 97 Kyseisen toimielimen moititusta lainvastaisesta toiminnasta on huomautettava, että hyvän hallinnon yleisen periaatteen, joka kuuluu unionin oikeusjärjestyksessä annettuihin hallintomenettelyjä koskeviin takeisiin ja josta on nyt määrätty Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdassa, mukaan unionin toimielinten on suoritettava takaisinperintämenettelyt joutuisasti ja toimittava niin, että menettelyn jokainen toimi toteutetaan kohtuullisessa ajassa edelliseen toimeen nähden.
- 98 On kuitenkin kiistatonta, että vaadittuaan 27.4.1993 päivätyllä kirjeellä riidanalaisen saatavan maksua komissio ei tehnyt mitään yli 12 vuoteen ennen kuin toimitti 18.11.2005 päivätyn kirjatun kirjeen.
- 99 Tällaista toimimatta jättämistä ei voida myöskään perustella oikeusriidan monimutkaisuudella eikä todetun myöhässä toimimisen mahdollisesti oikeuttavalla muulla erityisellä seikalla.
- 100 Näissä olosuhteissa unionin tuomioistuin on toiminut virheellisesti, kun se on todennut valituksenalaisen tuomion 108 kohdassa, ettei komission menettelyn ja väitetyn vahingon välillä ole välitöntä syy-yhteyttä.
- 101 Vahingon syntymisestä on todettava, että on totta, että korot ovat alkaneet kertyä sen johdosta, että SEMEA ei ole välittömästi ryhtynyt toimiin 27.4.1993 päivätyn komission takaisinmaksuvaatimuksen johdosta.
- 102 Komission yli 12 vuotta jatkunut toimimatta jättäminen on kuitenkin aiheuttanut sen, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 89 kohdassa todennut, että vaaditut viivästyskorot ylittävät nyt riidanalaisen saatavan määrän.
- 103 Saman ratkaisuehdotuksen 90 kohdan mukaisesti on todettava, että komission yli 12 vuotta jatkuneen toimimatta jättämisen aikana kertyneiden viivästyskorkojen määrä on välitön seuraus tämän toimielimen menettelystä.

104 Edellä esitetystä seuraa, että valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä on katsottu valittajien vastakannetta arvioitaessa, että komission menettelyn ja viivästyskorkojen määräämisestä johtuvan väitetyn vahingon välillä ei ollut välitöntä syy-yhteyttä.

Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa

105 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisessä kohdassa todetaan, että kun unionin yleisen tuomioistuimen päätös julistetaan mitättömäksi, unionin tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen. Näin on nyt käsiteltävässä asiassa.

106 Kun otetaan huomioon käsiteltävän asian erityiset olosuhteet, on lausuttava valittajien vastakanteesta, joka koskee viivästyskorkojen maksamisen velvoittamista.

107 Tämän tuomion 97–104 kohdasta käy ilmi, että komission yli 12 vuotta jatkuneen toimimatta jättämisen aikana kertyneistä viivästyskoroista muodostuva vahinko on välitön seuraus tämän toimielimen tuottamuksellisesta menettelystä.

108 Näin ollen on kuitenkin katsottava, että 41 012 euron saatava, joka SEMEAN olisi pitänyt maksaa takaisin komissiolle, ei ollut vanhentunut 18.11.2005 eli päivämääränä, jona kyseinen toimielin vaati sen takaisinmaksua.

109 Näin ollen on hyväksyttävä osittain valittajien vastakanne ja veloitettava komissio vastaamaan kolmesta neljäosasta summasta, joka vastaa Ranskassa sovelletun lakisääteisen vuotuisen korkokannan mukaisia viivästyskorkoja, jotka ovat erääntyneet 27.4.1993 ja 18.11.2005 välisenä ajanjaksona.

Oikeudenkäyntikulut

110 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan silloin, kun valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista.

111 Tämän työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan sen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdassa täsmennetään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan. Saman määräyksen mukaan unionin tuomioistuin voi kuitenkin päättää, että asianosainen vastaa omien kulujensa lisäksi osasta toisen asianosaisen kuluja, jos tämä on perusteltua asiassa ilmenneiden seikkojen vuoksi.

112 Käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuin katsoo, että komissio on veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan molemmissa oikeusasteissa ja korvamaan yksi neljäososa Millaun kunnan ja SEMEAN oikeudenkäyntikuluista kyseisissä oikeusasteissa. Viimeksi mainitut vastaavat kolmesta neljäosasta näissä kahdessa oikeusasteessa aiheutuneita oikeudenkäyntikulujaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio komissio vastaan SEMEA ja commune de Millau (T-168/10 ja T-572/10) kumotaan siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut Millaun kunnan ja Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyronin (SEMEA) vastakanteen perusteella, että Euroopan komission menettelyn ja viivästyskorkojen määräämisestä aiheutuneeksi väitetyn vahingon välillä ei ole välitöntä syy-yhteyttä.**

- 2) Millaun kunnan ja Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyronin (SEMEA) vastakante hyväksytään osittain, ja Euroopan komissio veloitetaan vastaamaan kolmesta neljäosasta summasta, joka vastaa Ranskassa sovelletun lakisääteisen vuotuisen korkokannan mukaisia viivästyskorkoja, jotka ovat erääntyneet 27.4.1993 ja 18.11.2005 välisenä ajanjaksona.
- 3) Valitus hylätään muilta osin.
- 4) Euroopan komissio veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että valitusasteessa ja korvaamaan yksi neljäsosa Millaun kunnan ja Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyronin (SEMEA) oikeudenkäyntikuluista näissä kahdessa oikeusasteessa.
- 5) Millaun kunta ja Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) vastaavat kolmesta neljäosasta ensimmäisessä oikeusasteessa käydystä menettelystä ja valituksesta aiheutuneita oikeudenkäyntikulujaan.

Allekirjoitukset